

IN NVPTIAS
LECTISSIMORVM
CONIUGVM,

XXVI. DIE NOVEMB. ANNO M D CXL
VOTA FAVENTIUM.

Typis Johannis Lancelloti, Academia Typogr.

45.

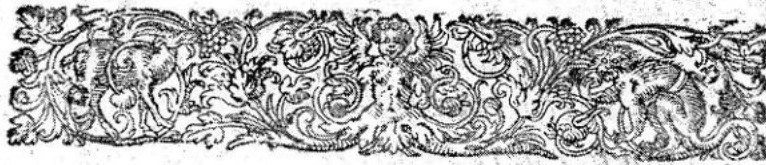
5.7.3.(3)

Hochzeit

Reinhard Wolf

mit Anne Margareta

1611

Epithalamium, ex nomine Sponsorum.

REINARDUS.

MARGARETA.

Amantes re, gradu, rari.

Pius suo maritam
Gnato legebat ABRAM,
Nympham satam cubili
Pio; Ethnicis remotam
A cultibus REBECCAM.
Ne tu piè maritam,
Exemplar id secutus,
REINHARDE, Præco verbi
Sacer sacri, relictis
Alius soli puellis,
Hanc expetis puellam,
Satam parente sancto,
Lectam parente sancto,
Pietatis orthodoxæ

A. ij.

*Cedet benè omne cœptum :
Conjunctio namq̃ vera est,
Cum par pari jugatur.*

M. MELCHIOR ADAMUS.

GEMMA MARITALIS.
REVERENDI DN. REINHARTI
WOLPHII
ANNA MARGARETA.

F Amâ vehuntur margaritæ, quas maris
Ad Iudici natas sinum,
Et quantitas, & candor, & rotunditas,
Virtusque præclara approbat.
Tales erant, Regina quas Ægyptia,
Magno pol æstimabiles,
Olim suis gestavit auribus : notas
Plus quàm tumoris regij.
REINHARTE MARGARITA dignior tua
Livoris atri calculo :
ECCLESIAE fata in sinu: BAPTISMATIS
CHRISTO renata est flumine.
Quid? justa gracili QUANTITAS in corpore,
NIVEUS DECOR labellulis,
VIRTUTIS omnigenæ CYCLUS perfectior
Actus benè omnes temperat.
Numquid favorem cernis inde Olympicum,
Soliq̃? Solius tuo
Selecta cœlitùs puella est nuptui,
UNI UNIENDUS UNIO.

Lectam

Lectam exhibet favens SEULTEETUS entheut
 Flammis amoris faucij.
 Abusa luxu margaritis est suis
 Regum genus CLEOPATRA;
 Tu MARGARITA rectius tuâ utere
 Sponse, ad DEI laudem Optimi:
 Amplexibus fove & reciprocantibus;
 Sic rore fœta Cœlico
 REINHARTULOS & MARGARITULAS feret
 Dilecta conchula annuas.
 Quid nunc Eoas Inde, quid gemmas crepas?
 Hæc una cunctas anteit.
 Ne sit tamen tibi merum mel fingere,
 Sponsa ipsa te catè instruit;
 Nam CRUSTAM AMARAM Hebreis margaris notat,
 Ut CRUSTULA nempè hâc tuâ
 Monitus scias TORIUSQ; LOETIORIBUS
 MIXTA ESSE QUEDAM TRISTIA.

Honori & âmori Sponsorum L.M.Q. posuit M.Christianus
 Kyfertus, Eccl. Schristi Diaconus.

ALIUD EIUDEM.

Πρῶτα τὸ πᾶν τέκνην θεὸς, μετέπειτα τὸν ἄνδρα,
 Προΐξθ' ἅμα καὶ νύμφη ἐπὶ θέοντι δόξη.
 Οὕτω σὺ σπάρτεν περὶ Φίλης γαμετῆς λάχης ἐσθλῆς,
 Προΐξθ' ἅμα καὶ νύμφη ἐπὶ θέοντι δόξη.
 Σπάρτη, προΐξ, νύμφη, πάντ' ἔδεν ἄνδρα θεοῖο,
 Μαριδίως ζητεῖς ταῦτ' ἀέκητι θεοῦ.
 Ταῦτά σοι ἐργάσθην θεὸς ὥπισεν, ὦ φίλ' ἐπαῖρε,
 ὧς κατ' ὄναρ περνοεῖν, ὡν φίλ' ἐστὶ, φιλεῖ.
 Τένεκα θεωρεσῆς μεμνημέν' αἰὲν ἀρώγῃς,
 Σπάρτεν μὲν κόμῃ περὶ πόντον, ἐπειτὰ κέλευ.
 Ὅφρα ποτ' ἀφ' ἡμετέρας μοῖρας σὺ ἐν πρὸς ὀλύμπου
 Καὶ μάκαρ δισεβίης ἄξιον ἄθλον ἔλῃς.

*Cuncta Deus primum, dein est fabricatus Adamum,
 Et non sollicito sponsaq; dosq; data est.
 Sic tibi Sparta prius, conjunx quam cara reperta,
 Et non sollicito Sponsaq; dosq; data est.
 Conditio, dos, Sponsa, nihil, sine numine IOVAE,
 Ista petis frustra, qui petis absq; Deo.
 Caelitus ista Deus tibi care indulsit amice,
 In somno ecce suis prospicere ipse amat.
 Auxilij ergo memor divini semper, opisq;
 Ornabis Spartam precipue, inde viram:
 Florentem ut dotem caelesti in sede beatus
 Et pietate olim praemia digna feras.*

E Graeco in Latinum vertebat Georgius Vechnerus Sif.
 Electoralis paedagogei alumnus.

EPIGRAMMA NUPTIALE
 GRÆCOLATINUM.

Μάρμαρον ὄφρα φέρῃ ἐρῆμον ὁ ἔμπροσθεν ἄνθρωπος,
 Ἰνδῶν ζητήσῃ ἄσπερα τηλεδαπῶν.
 Κύματα ἔδενέων πολυβενθῆσιν ἄγρια πόντου,
 Καύμασιν ἢ ψυχὰς ἄλγιστα ἐκ ἀλγῶν.
 Πλοῖα πολυπλάγκτων ἀσπότησι ληστρικὰ ἀνδρῶν,
 Μάρμαρον ὄφρα φέρῃ, μυρία τόλμην ἄχῃ.
 Οὐ πιαυτ' ὠφλὺς σείχεν ΡΕΙΝΑΡΔΕ κέλδῳτα,
 Καὶ πᾶν τιμῆν μάρμαρον ὧδε λάχες.
 ΜΑΡΜΑΡΟΝ ὧδε λάχες Φαιδρώταπιν, ἔλιν' αἴγλη
 Ἀντολίς νικᾷ τῷ πελάγῳ λίθους.
 Κῆρ ποθέεις καθάρων; λωκλὴν χιόν' εἰσοφορεῖται.
 Καὶ καθάρων Φιλίαν; σκέπη γῆριν ροδίει.
 Τέκεν ὀτραλέως θήκην. Δεζώζω ταύτην,
 Ἐν καιρῷ κένος χρώμεν' ἑμπαπῆως.
 Δυστύμῃς πεπτεῖται, καὶ ἡκὴ ἐς' ἐρόωντ',
 Τῷ βίῳ αὐστηρὸν καὶ ἀφελῶς τεῖ.

Margarin

Margarin ut referat preciosam, currit ad Indos.
 Currit ad Eoas Inslitor ipse plagas.
 Horrida contemnit spumantis murmura Ponti,
 Non rapidos æstus, non timet acre gelu.
 Intrepidus navēs prædonum ridet euntes.
 Margarin ut referat, mille pericla subit.
 Non externa tibi, REINHARDE, petenda fuerunt,
 Margarin ut caperes, Sponse adamate, loca.
MARGARIN es nactus, cuius preciosa venustas
 Eoi gemmas vinceret una maris.
 Mentem vis castam? Nivis instar candet. Amorem
 Vis castum? Roseas, en, rubet illa genas.
 Nobile quia igitur servas penetralibus imis
 Depositem, atque tuis utere ritè bonis.
 Lugenti solamen erit, medicina calenti;
 Austerum vitæ diluet omne tuæ.

Benevolentia ergo scribebat

Balthasar Leuthnerus Carnovienſis Sil.

EPITHALAMION.

O Lim orbis certo molem Deus ordine ficit:
 Amramida nobis ut liber ille refert.
 Certo mundana res & diva ordine durant:
 Ablatoq, illis ordine, dispercunt.
 Floratibi florem sub veris tempore mittit:
 Optatis æstas messibus ornat agros:
 Poma dat autumnus, dat dulces ferulis uvas,
 Sub brumamq, nives frigida fundit hyems.
 Ordine ritè suo Titania sidera currunt:
 Semina, planta, virent ordine quæq, sæo.
 Ergo cum certo res in mundo ordine constant,
 Distincta ordinibus sit quoque vita suis:
 Quos inter casti socialia fœdera lecti
 Fulgent: Sol cœli, ut fulget in ordinibus.
 Hic candor, sociæq, preces, hic mutuus ardor:
 Hic fide specimen fulget amicitia.
 Ordine conjugii vita hand est dignior ordo:
 Ex hoc, vita ordo quod viget omnis habet.
 Conjugio lata complentur climata terra:
 Quæ Sol Eoos, quæ videt Hesperios.

Conjugium

Conjugium summi complex lecta enthea coeli:
 Plantaq; in laudes millia multa Dei.
 Conjugium ad vitam facientes paritur artes:
 Omnis virtutis conjugium estq; parens.
 Ergo mihi merito REINHARDE vocare beatas,
 Qui gaudes socii iura sibi tori.
 Qui Nympham legis haud ulli virtute secundam:
 Quam decoratq; pudor, quam decoratq; rubor.
 Hanc redama REINHARDE (decor) doctissime gemmam,
 Quam reperis, ipso corda regente Deo.
 Nec MARGRETA tibi vero concettes amore:
 Fida domus custos, prole, beansq; parens.
 Sic precor in thalamo casti dominantur amores:
 Et vestros sic Pax incolat alma lares:
 Sic animum mentemq; liget concordia vestram,
 Ut sis Sponse virâ, Sponsaq; laeta viro.
 Poma quot autumnus, quot profert semina messis,
 Verq; rosas: vobis tot quoq; fausta precor.

Alexander Becker, Philos & Theol. Stud. f.

VOTUM NUPTIALE

EST Pfaltis; semini, sed iusto semine natos
 Non vidi miserâ conditione frui.
 Hoc Tu splendescens ô MARGARI, docte REINHARDE
 Sponsorum florens par docuisse potes.
 Nam juvenem summus DEUS hoc te munere donat,
 Ut memorasse queas iussa verenda DEI.
 Et tua Sponsa licet genitore sit orba, parentis
 Attamen exantlat Vitricus ipse vices;
 Ille DEI spargens SCULTETUS semina sancta,
 Per quæ mortales vivida turba sumus.
 Sed DEUS æternus vos iusto semine natos
 Avertat miserâ conditione frui!

ETEOSTICHON.

Continens cognomina Sponsorum, ac diem, mensem
 & annum nuptiarum.

1237. Els qVantâ aC (cXra ter (faVsta hæC) aXe NoVeMbriS
 374. GersbaCChæ IVnCrVs GVoILfIVs Ipse thoro
 Philippus Zwengelius, Cas. Not. & Acad.